

החברותא

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 235 בס"ד ערב שב"ק יום-כפור ח' תשרי תשס"ה

פנינים יקרים

זכרנו לחיים פירוש שנוכה לחיים כאלה שנחיה רק עבור עשות רצון השי"ת ב"ה ולקיים מצותיו, אז יהיה מלך הקב"ה חפץ בחיים כאלה שהוא מחיי החיים, למענך אלקים חיים כדי שנעשה רצונו יתב"ש.

(תפארת שלמה)

בטור או"ח (תקפ"ד) ותיקנו להוסיף בכרכת אברהם זכרנו לחיים כי בחיים נופל זכירה ובאברהם כתב זכירה ע"ש, וקשה הא כתב זכירה בכל האבות, ולענ"ד פירוש הזכירה דכתיב בלוט (בראשית י"ט, כ"ט) ויזכור אלוקים את אברהם וישלח את לוט וגו', שם חיים מצא עבדך להחיות את נפשי וכו' זכר אברהם לחיים אף שלא היו ראויים וכדאי לכך, על אחת כו"כ לבניו ולזרעו אחריו שיזכור ה' את זכותם לנו. (ספר הזכות)

כי עמך הסליחה למען תורא (תהלים קל) פירוש שלא היתה אפשרות להגיע לתשובה כי עכירה מטמטמת לבו של אדם לולי שהקב"ה סולח מתחילה ומעביר ראשון וגו' וע"כ יכול אדם לבא לתשובה. (דגל יהודה)

הטוב ומטיב לרעים ולטובים (מוסף ימים נוראים) הרבש"ע טוב ומטיב לאלו שלפעמים הם טובים ולפעמים רעים. (הרבי ר' בונים זצ"ל)

הפותח בכל יום דלתות שערי מזרח הרמו על הצדיקים ובוקע חלוני רקיע הרמו על בעלי תשובה שבוקעים רקיעים...

(בית ישראל)

לפני ה' תטהרו (ויקרא כ"ז, ל) בשרם יבא ה' לטהר אתכם, תטהרו את עצמכם. אמרו חז"ל גדולה תשובה שמגיעת עד כסא הכבוד (יומא פו) לדקדק למה דרשו על פסוק הנאמר בנביאים הלא בתורה ג"כ נאמר ושבת עד ד' אלקיך, אפ"ל שהפסוק הנאמר בתורה מיירי על תשובה מיראה והנאמר בנביאים מיירי על תשובה מאהבה מלשון עדי-קשום. וכן נאמר שובה ישראל. (תורת המגיד)

חותמו אמת (תפלת ימים נוראים) ולמה דוקא חותם במדה זו? כי כל המדות צריך אדם לעשות מעט דוגמתן לגמול חסד רחמים וכד' אך אמת אין שייך דוגמא דא"כ אינו אמת לאמיתו אלא שצריך להיות כולו אמת. (שפתי צדיק)

עיקר בחינת תשובה היא כשידע בעצמו בכידור שאין לו שום מקום ע"י החטא מגודל הבושה, שבחיות שנתן לו השי"ת הכעים אותו יתברך, ואין לו שום חיות בעצמו. עי"ז נותן לו השי"ת חיות חדשה וזה עיקר התשובה. (שפתי צדיק)

הוי"ן את כל האדם לכף זכות (אבות א) כי בחיות כשידון את חברו לזכות לא יתן פסק על עצמו ולא ידונו אותו בשום עונש בחייו. וזה שאמרו אל תדין את חברך עד שתגיע למקומו (אבות) ו"ל דבר זה תדע שאין מראין לך מן השמים מעשה חבריך שתדין אותו. וכאשר תדין אותו כן יהיה לך. ונמצא שע"ז תמיד תראה שתדין אותו לכף זכות ובזה תדין אותך בעצמך ג"כ לכף זכות ודפח"ת. (פרי חיים בשם הבעש"ט זיע"א)

יום תרועה יהיה לכם, תרועה לשון שבר שתשברו את ה"לכם" ולכן בש"ק נאמר קדש יהיה לכם, שיעשה את ה"לכם" קדש, וכשה"לכם" בעצמו קודש אין צריכים לתקוע.

(שיח שרפי קודש)

מזכרת האבותא למאלי אל האבותא ואל בני ישראל

אל שנה וזכרונה

שנה טובה ולחובתה, גמל גמולה טובה

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

235
1

שיחת הרא"ש ז"ע"א יוס' א' י' כסלו תשל"ב בשנה - האשכ - נכתב ע"י הר"ג א.

הטעם החומרי ומהות הקדושה (המשך מהגליון הקודם)

האדם צריך לדרוש לבקש ולחפש מי ברא אותו, וכאשר יחפש ימצא את בוראו תמיד ע"י סיבות. והוא דרך הכרת העצמיות כי הרבש"ע שברא אותנו רוצה שנכיר את עצמנו כמו שהקב"ה (כביכול) מכיר את עצמו. וכמו שהוא יחיד בעולמו - כפי שהראה לנו בשעת מתן תורה שפתח את השבעה רקיעים ואת התהום והראה שהוא אחד בעולמו - כך ברא הקב"ה את האדם שיהיה אחד בעולמו. ותפקידו שיהפוך הטבע הרע שלו והמדה הרעה שלו לנפש דהיינו ל"סיבה", ומה הכוונה שיהפוך את המדה הרעה ל"סיבה"? הוא בזה שמתבונן שבלי הסיבה אינו יכול להחזיק מעמד מפני שהיסוד שלו הוא תמיד רע. אם הוא גנב צריך לדעת שהיסוד שלו הוא גנב. נולד גנב וגנב ישאר גנב. כן רוצה ובעל גאווה וכו' תמיד נשאר באותו יסוד אם כן איך הוא יכול להתחזק? האמת הוא שהוא לא יכול להתחזק. איך שנולד כך ימות וכל הבחירה שיש לאדם הוא שלא ירמה את עצמו בשעה שבפועל התחזק שלא יתגאה לומר שהוא התחזק, ובשעה שלא התחזק שלא ישבר ושלא יכנס ליאוש על זה שלא התחזק. מפני שהאדם צריך לדעת שמה שהתחזק אין לו כל חלק בהתחזקות זו כי ההתחזקות באה ע"י סיבה והסיבה זה מי שאמר והיה העולם ובלעדיה אין האדם יכול להחזיק מעמד.

לפי זה הבחירה של האדם הוא בעצם ההכרה שהוא תמיד גנב ואף פעם אינו יכול לצאת מן המדות הרעות ואם התחזק אינו אלא בכח הסיבה ממסובב הסיבות כמאמר דוד המלך ע"ה (תהלים צ"ד) לולא ה' עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי. הבחירה הזאת שתמיד ידע שהוא חי במדה רעה ואף פעם לא ישתחרר ממנה. ושרק

האדם צריך לדעת שעד זיבולא דבתיאיתא נמצא במציאות הרע שלו. גדולים פלו מהמדרגה הכי גדולה שלהם בגלל שאיבדו את הכרת המדה הרעה שלהם. לדוגמא דוד המלך ע"ה אמר בחנני ה' ונסני צרפה כליותי ולבי (תהלים כ"ו), וכדרשת חז"ל שדוד המלך אמר הרגתי את יצרי, אז הראה לו הרבש"ע שהוא לא יותר מאדם (הער איזי נישט מערער ווי א מענטש), בבוא אליו נתן הנביא וכו' (שם נ"א) וזה תכלית הבריאה שבני האדם ידעו שעד הנשימה האחרונה הוא חי במדות הרעות שלו, ועיקר הבחירה שאם התחזק שלא ישכח שהוא במדה הרעה שלו וזה שהתחזק הוא בגלל שנמצא בחיק אמו כמו שכתוב (שם קל"א): אם לא שויתי ודוממתי נפשי כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי, וכן הוא אומר (שם ע"ג): בהמות הייתי עמד.

האדם צריך לדעת שבכל נשימה ונשימה נמצא בסכנה שלא לשכוח את האמת שלו כי בכל הרף עין הוא נמצא בסכנה שלא להתגאות אם התחזק, ושלא ישבר אם לא התחזק. על כן צריך תמיד לדעת האמת כדי שבשעת הנסיון

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמי קודם

235 א

לא יאבד את האמת שבמציאותו.

את ההתבוננות בהכרה זאת יעשה בעקשנות גדולה ללמוד מהטבע שאפילו שהצליח השונא שלו - הטבע להכשילו אלפי פעמים אין לטבע מנוחה והוא ממשיך להפילו שוב. הכל עושה השונא - הטבע, כי מפחד שמא פעם אחת ימנע האדם מלחטוא ואז יפסיד הטבע מעמדו לכן מפתה הטבע שוב ושוב, מזה ילמד האדם להתעקש שאע"פ שהוא שבור ורצוץ ואע"פ שנמצא בחשך כל כך עמוק עד שנראה שאין סכוי שיצא ממנה, אעפ"כ ילמד מהטבע להתעקש להכיר במדותיו הרעות ויצפה שהרבש"ע יתגלה אליו, כי בכל מקום אפילו במקום הגרוע ביותר ה' נמצא. כמו שאמר דוד המלך ע"ה: גם שם בחושך שנדמה שאין מוצא ידך תנחני ותאחזני ימינך (עי"פ תהלים קל"ט), העקשנות צריכה להיות כמו בעסק שאפילו שהוא לא מצליח עובד ועובד כך ~~אף~~ להתאיש בעקשנות לצפות להתגלות ה'.

מדוע הקב"ה נתן בטבע עקשנות כזאת? כדי שילמד שאפילו נפל יכול להתחזק ולא תאמר נואש, כי הקב"ה לא נותן את הסיבה להתחזקות בעבור הטוב שלנו אלא כמו שאמר משה רבנו ע"ה מאוצר מתנת חינוך חננו. ואז הרבש"ע ענה לו וחותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם (שמות ל"ג) כלומר שאתה שוה אצלי בכל אופן ובכל מצב ואינו תלוי כלל אם נכשלתי או החזקתי מעמד כי בין כה ההתחזקות יבא ממסובב הסיבות.

האדם צריך לדעת שאם הוא הולך ליפול או שבא לחשוד על חברו שעשה לו רע או שרוצה מעצמו לעשות רע לחברו, או שרוצה להאשים את חברו כדי לזכות את עצמו, צריך לזכור במדה הרעה שלו, וכן אם הוא רוצה לדבר לשון הרע על חברו צריך לזכור שכל מה שאומר על חברו אבל הלא יש לו מדה רעה אחרת הרע שרואה על חברו הוא שלו ששכח

את המדה הרעה שלו כי יצר לב האדם רע מנעוריו וכל מחשבותיו רק רע כל היום, וכאשר הרבש"ע מביא לו נסיון בכדי להתעורר מהשינה, האדם בזה רואה את החסרון של השני.

האמת הוא שהדברים הרעים שהאדם רואה על חברו הוא מהרבש"ע כדי לעורר אותו לראות את הלכלוך העצמי כי כך טבע האדם שהבן לא זוכר את האם רק בשעת כאב. הרי הכאב בא כדי להזכר באמא, כן אנחנו אצל הרבש"ע המחשבות שיש לנו על האחרים באים להזכיר עד כמה שאנו מלוכלכים וזקוקים לעזרת האמא לנקות אותנו מהלכלוך הנורא הזה, רק מחמת שהאדם שכח את המדה הרעה שלו לכן רואים את הרע של השני, לכן צריך האדם לזכור תמיד שלא להתעייף כמו שהיצי"ר אינו מתעייף ואפילו אם הוא נופל, וכשנופ"ר שחטא שיתחזק ~~כמה שחטא~~ המלך אמר (שם נ"א) "חטאתי לה".

אם האדם יתעקש בדרך שרוצה לילך אז מוליכין אותו מן השמים ולכך שלא להתעייף עד נשימתו האחרונה מחיו. גם צריך לקרא לסיבה שתעזור לו, כי אם יבקש עזרה מהקב"ה ודאי יעזור לו, מתי? כאשר יכיר את עצמו באמיתיות שלו! כי כמו שהרבש"ע אחד כך גם האדם צריך להכיר את עצמו שהוא אחד בהכרה שהוא "אין" מחמת המכשולים שנשבר ושצריך תמיד לקרא לסיבה שתעזור לו, בתנאי שאינו נשבר.

הקב"ה רוצה את הטוב של בני האדם ואם נתחזק ונתאחד ולא נחמוד את של האחרים ונדע שלכל אחד מגיע חלקו, ואם נראה לאדם שכעת אין לו, יאמין שמה שמגיע לו יהיה לו! הבעיה היא שהאדם חושב שלו אין ולשני יש, אבל האמת הוא שאין אדם נוגע מהמוכן לחברו אפילו כמלא הנימה (יומא ל"ח). ועל האדם להתעקש בכל האופנים שיהיה לו קיום,

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמ' קודש

235
T

שאנו צריכים להתעודד ולא להתעייף ולא להיות שבורים אלא נכיר את האין שלנו ואז והחכמה מאין תמצא (איוב כח יב) ואם נתאחד יחד נחזיק מעמד ונלמד מהקליפה, אז הרבש"ע יעזור שנגאל כולנו ונזכה שיבוא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב (ישעיה נ"ט) ויבנה לנו בית שלישי ונזכה שימחה עמלק וכל לב שבור יושלם ונהיה לב אחד להשי"ת ונזכה לתקון חטא הדעת ונזכה לבית השלישי בב"א.

ושנרצה להתאחד ולאהוב כל אחד. ולעזור אחד לשני, ובשעה שנמצא בנסיון לא לחשוד בשני אלא לדעת שזה הנסיון שלו. וכן אם הוא נפל צריך לדעת שאף פעם לא מאוחר כל רגע הרבש"ע מוכן לעמוד לעזרתו וכמו הבן כשרק גונח קצת כבר מתקרב אליו כך הרבש"ע וכמו שהאמא מתקרבת לבן. ואפילו שאנחנו כל כך מלוכלכים כ"ש הרבש"ע שהוא ארך אפים בודאי יקרבו אליו, אלא

הודעות נחוצות לימים הבעל"ט

בעיו"כ מתפללים בצוותא תפילת מנחה: בציון שמואל הנביא בשעה 2.00 אחה"צ
בחוה"מ סוכות אי"ה תתקיים שמחת בית השואבה ביער קנדי בלילה
ביום ראשון ג' דחודש"ס תתקיים אי"ה נסיעה למירון: היציאה בשעה 12.00 בצהריים, מרח' המורים
בליל הושע"ר אומרים תהילים בחר ציון על ציון דוד המלך ע"ה
הקפות שניות יתקיימו אי"ה ביער קנדי במוציאי שמחת תורה
תתקיים אי"ה נסיעה למירון (לשבת ראש חודש)

י"ל ע"י
משרכת החברותא
רח שני 3
02 - 5829688
02 - 5325477 קסס
ת.ד. 5080
ירושלים 91050

שהשמחה במעונם

הר"ר אהרן קלירס ומשפ' להולדת הבת
הר"ר שמואל קלירס ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר ישראל מאיר קרליץ ומשפ' להולדת הבן
הר"ר יעקב קרליץ ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר יחיאל פרוש ומשפ' להולדת הנכד
ההר"ר גדליה סגל ומשפ' להולדת הנינה
הר"ר ישראל מאיר סגל ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר אברהם כהן ומשפ' להולדת הבן
הר"ר מרדכי כהן ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר יהודה פרוש ומשפ' להולדת הנכדה ולהכנס הנכד לעול המצוות
הר"ר דוד גולן ומשפ' לאירוס' הבת
הר"ר אברהם אהרן שנקר ומשפ' לאירוס' הבת

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע
נלב"ע מוצאי יום כפור י"א תשרי תשס"ד ת. נ. צ. ב. ה.

